

[Kristian R. Kristensen]

fået givet og pålagt et ansvar for vore medmenesker, og derfor er det et meget svært spørgsmål. Det er udelukkende et etisk spørgsmål, og der er visse etiske krav, vi til enhver tid må stille, når det drejer sig om transplantationer.

Jeg håber, vi må nå frem dertil, at man også ude i befolkningen mere og mere oplever, at enkelte personer giver deres tilsagn i levende live, sådan at vi også derfra får en holdningstilken-degivelse, så det bliver lettere at vurdere. I øvrigt håber vi, at det etiske råd, der er under ned-sættelse, også vil tage den sag op.

Jørgen Tved (FK):

Vi vil nok vente med at kippe med flaget, indtil dette forslag har været til udvalgsbe-handling og vi har set den betænkning, der måtte komme. Men når det er sagt, skal det til-føjes, at vi ikke ser nogen grund til absolut at fastholde et døds-kriterium, der medfører, at mennesker i nogle situationer får en uværdig afslutning på livet. Den medicinske teknologi er så fremskreden, at man med sikkerhed kan fastslå, om døden er indtrådt, selv om hjerteak-tiviteten ikke er ophørt. Med lovforslagets gen-nemførelse, som vi ser det her, mener vi at vi på en hurtig og bekvem måde er sluppet af med re-geringen!

Hvad angår kapitlet om transplantation, har vi én bekymring, ikke hvad angår muligheden for eller retten til transplantation af livsvigtige organer, men alene hvad angår det forhold, at man meget vel kan forestille sig, at de dyre og ressourcekrævende transplantationer – udeluk-kende fordi der er tale om prestigemæssige pro-jekter – vil blive opprioriteret på bekostning af den almene livsnødvendige behandling. Man må forvente, at gennemførelsen af en lov, der øger mulighederne for transplantationer og dermed behandlingsmulighederne, følges op af de økonomiske bevillinger, der er nødvendige.

Vi havde for kort tid siden en debat her i Fol-кетинget om situationen på sygehusområdet. Her stod det klart, hvilke økonomiske proble-mer sygehusene står over for. Derfor vil jeg be-de justitsministeren, der jo er forslagsstiller, gøre rede for, hvilke initiativer der er planer om at tage, så disse problemer løses.

Hvad angår de stramninger, der ligger i ka-pitlet vedrørende obduktion, er vi enige.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Tak for den tilslutning til regeringens for-slag, der er givet af flertallet af ordførerne her i dag.

Vi har jo drøftet sagen tidligere, som det er blevet nævnt, men jeg synes, der er blevet angivet, ikke mindst af de to første ordførere, fru Pia Gjellerup og hr. Fabricius, gode synspunk-ter for, at forslaget måtte frem.

Det ene er, at regeringen med den udvikling, der har været med hensyn til fastsættelse af kri-terier, skylder at komme med et lovforslag. Det må vel siges at være en nødvendighed af to grunde. Den ene er, at alle andre lande i Vest-europa har hjernedøds-kriteriet, og at det derfor vel er naturligt, at vi gennem fremsættelse af et lovforslag giver Folketinget mulighed for at ta-ge stilling til det.

Det andet, jeg vil nævne, er, at der foregår transplantationer til danske statsborgere andre steder på grundlag af et hjernedøds-kriterium, der altså ikke er indført her i landet endnu. Det synes jeg ikke er nogen holdbar tilstand, og der-fer synes jeg, at fru Pia Gjellerup og hr. Fabri-cius har ret i, at det så er naturligt, at vi tager stilling til det, selv om vi måske kunne have lyst til at afvise en drøftelse af så vanskelige emner.

De to ordførere sagde også, at man ønsker retssikkerheden i forbindelse med transplanta-tioner klarlagt og ønsker øget retssikkerhed i forbindelse med obduktioner. I denne hense-ende ønskede fru Kirsten Lee at gå længere med hensyn til, hvad der skal gives tilladelse til, når det drejer sig om obduktioner. Det skal jeg bestemt ikke sætte mig imod. Vi har foretaget en stramning, men hvis man finder frem til no-get bedre og rigtigere på dette område, har jeg ingen indvendinger imod det.

En række andre ordførere har udtalt sig på linje med de to, jeg nævnte, og jeg skal ikke gennemgå det nærmere. Jeg skal kun tage et en-kelt punkt frem: Fru Ingerlise Koefoed har væ-ret inde på det synspunkt: Jamen står vi nu her og tager stilling til transplantationer? Jeg tror også, hr. Jørgen Tved var inde på det, da han talte om sygehusene og deres opgaver i den for-bindelse.

Dertil vil jeg sige, at det gør vi ikke. Der står i lovforslaget, at der ved indførelse af hjerne-døds-kriteriet ikke vil være noget til hinder for, at der gennemføres yderligere transplanta-tioner herhjemme, nemlig af hjerte og lever; nyre-